

Mál nr. 25/2022**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti vátryggingar: Fjölskyldutrygging.****Gildissvið vátryggingarskilmála. Lágmark örorku.****Gögn.**

1. Málskot móttakið 26. janúar 2022 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 3. febrúar 2022.

Málsatvik.

Í málskoti og fylgiskjölum þess kemur fram að M hafi orðið fyrir líkamstjóni er hann féll af hestbaki 24. apríl 2020. V hafi, með tölvupósti dags. 21. júlí 2021, hafnað því að standa að örorkumati vegna afleiðinga slyssins þar sem félagið telji að læknisfræðileg örorka nái ekki 15%, en í skilmálum vátryggingarinnar komi fram að ekki séu greiddar bætur vegna varanlegrar læknisfræðilegrar örorku sem sé lægri en 15% og að félagið standi ekki að mati á örorku sé að mati þess ljóst að því lágmarki verði ekki náð. M telur sig hins vegar eiga rétt á að hlutlaus og óháður aðili meti hvort hann uppfylli þau skilyrði sem V hafi sett fyrir greiðslu skaðabóta vegna afleiðinga slyss. V hafi þannig aðeins byggt höfnun sína á áliti ráðgefandi læknis sem starfi fyrir V. Sá læknir hafi eingöngu byggt álit sitt á fyrirliggjandi gögnum um heilsufar M. Lögmaður M hafi, hinn 16. september 2021, sent heimilislækni M beiðni um mat á því hvort líklegt væri að M hefði hlotið 15% örorku í umræddu slysi. Svar læknisins, dags. 8. janúar 2022, hafi verið á þá leið að hann hefði hvorki forsendur né þekkingu til að meta það heldur væri slíkt mat í verkahring sérhæfðra matslækna. M telur að sömu sjónarmið hljóti að eiga við um mat ráðgefandi læknis sem starfi fyrir V og að því sé nauðsynlegt að óháður sérfræðingur standi að mati á afleiðingum slyssins.

Í bréfi V er vísað til gr. 5.2.2 um frítímaslysstryggingu í viðeigandi vátryggingarskilmálum þar sem segi að ekki greiðist bætur vegna varanlegrar örorku ef hún er lægri en 15%. Í gr. 5.2.9 komi þá fram að félagið standi ekki að og greiði ekki fyrir mat á læknisfræðilegri örorku ef ljóst er að áliti félagsins á fyrirliggjandi gögnum og/eða töflu örorkunefndar um miska að lágmarki skv. gr. 5.2.2 verði ekki náð. Séu skilmálarnir skýrir að þessu leyti og hægur vandi fyrir M að kynna sér þá. Þá sé ekki um óvanaleg eða óeðlileg ákvæði að ræða og hafi M ekki sýnt fram á að hann eigi að vera óbundinn af þeim. Skilmálinn sé skýr varðandi það að það sé mat V hvort umrætt skilyrði sé uppfyllt eður ei og muni V því ekki standa að læknisfræðilegu mati vegna umrædds frítímaslyss.

Álit.

Ágreiningur aðila snýst um það hvort V beri að standa að læknisfræðilegu mati vegna afleiðinga umrædds slyss, svo metið verði hvort læknisfræðileg örorka M nái 15 stigum, en skv. gr. 5.2.2 í VI. kafla þágildandi vátryggingarskilmála er slíkt lágmark áskilið svo bætur séu greiddar. Samkvæmt gr. 5.2.9 sömu skilmála stendur V þá ekki að slíku mati eða greiðir fyrir það ef ljóst er, að áliti þess á fyrirliggjandi gögnum og/eða töflu örorkunefndar, að umræddu lágmarki verði ekki náð. Orðalag umræddra skilmálaákvæða verður að teljast skýrt og M hefur ekki fært rök fyrir því að þau séu óeðlileg eða ósanngjörn. Verður því að telja á grundvelli þeirra að M eigi ekki sjálfkrafa rétt til þess að V standi að læknisfræðilegu mati á afleiðingum slyssins. Engin gögn liggja fyrir nefndinni um umrætt slys eða afleiðingar þess og hefur ekki verið sýnt fram á það með neinum hætti að hnekkja beri því áliti V að læknisfræðileg örorka M nái ekki 15 stigum. Verður því samkvæmt framansögðu að telja að V sé heimilt að hafna því að standa fyrir læknisfræðilegu mati á afleiðingum slyssins.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til þess að V standi að læknisfræðilegu mati á afleiðingum frítímaslyss hans hinn 24. apríl 2020.

Reykjavík, 29. mars 2022.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir